

[Arbejdsministeren]

rer erhvervsuddannelserne meget højt i denne forbindelse.

Vedrørende spørgsmålet om jobtilbudsordninger kan jeg bekræfte det, hr. Søren B. Jørgensen har sagt, om, at det skal dreje sig om ordinære løn- og ansættelsesvilkår, at der skal være tale om en nettoudvidelse af arbejdsstyrken, og at der vil være den sædvanlige indflydelse for de ansattes valgte repræsentanter til at påse, at disse ting er i orden.

Jeg skal sige til hr. Kurt Hansen, som var meget bange for, at der nu skulle indføres nye sanktioner, at der er intet nyt i det, regeringen har sagt, i forhold til hvad vi sagde i foråret. Vi påtænker altså ikke nye sanktioner.

Jeg forstod på flere ordførere, at dette at rykke et jobtilbud frem skulle være en særlig trussel mod kvinderne, fordi man i mange tilfælde fandt ud af, at de havde børnepasningsproblemer, der gjorde det umuligt for dem at modtage et jobtilbud. Derfor måtte de sige nej, og så var jobtilbudsordningen, forstod jeg, med til at tvinge kvinderne ud af arbejdsmarkedet.

Jeg er nødt til at sige, at det er en forkert fremstilling. Det er ikke jobtilbudsordningen, der har skabt børnepasningsproblemerne. Derimod kan jobtilbudsordningen være med til at afdække de reelle problemer og derfor give mulighed for, at man kommer i gang med at løse dem. Spørgsmålet om børnepasning kan ikke klares på arbejdsmarkedet. Arbejdsformidlingen, faglige organisationer, vil gerne medvirke, også med rimelige frister og vejledninger osv., men det må først og fremmest være et samvirke mellem den enkelte og de kommunale myndigheder om at klare dette problem.

Hvis filosofien om, at man blev tvunget ud af arbejdsmarkedet, når man fik et jobtilbud, var rigtig, så var den værste trussel mod kvinderne på arbejdsmarkedet jo, at vi afskaffede arbejdsløsheden, for så ville der være jobtilbud fra første dag, og så ville alle kvinder ryge ud af arbejdsmarkedet fra første dag. Det viser kun, hvor tosset denne tankegang er konstrueret, og det er heller ikke overraskende, den er nemlig forkert.

Med hensyn til jobskabelsesordningen tror jeg at flere ordførere brugte det udtryk, at det var et vagt formuleret afsnit i redegørelsen, og man spurgte, om det var, fordi vore

tanker var vage, eller blot fordi formuleringerne var vage.

Til det spørgsmål vil jeg gerne sige, at vi opfatter det ikke som vaghed, vi opfatter det som åbenhed i debatten. Vi tror nemlig, at der er mange skær, dette skib kan kuldsejle på. Vi tror, at en alt for religiøs diskussion om kommunal produktion eller ikke kommunal produktion, konkurrenceforvridning eller ikke konkurrenceforvridning, ødelægger det principielt vigtige og rigtige i sagen, nemlig at man i lokalsamfundet kan sætte aktiviteter i gang på energiområdet inden for vedvarende energi og isolering, sætte aktiviteter i gang inden for byfornyelsesområdet, sætte aktiviteter i gang inden for miljøområdet, sætte aktiviteter i gang inden for genbrugsområdet i et positivt samarbejde mellem kommuner og lokale myndigheder og lokale virksomheder. Denne tankegang i sig selv er så positiv, at den nyder bred støtte i befolkningen, og derfor bør den selvfølgelig realiseres, hvori-mod tingene, hvis vi kører ind i alt for mange religiøse problemstillinger, desværre efter min erfaring ryger på gulvet.

Vi vil selvfølgelig i forhandlingerne prøve at konkretisere det her. Vi vil selvfølgelig prøve at gøre energiordningerne mere operationelle for kommunerne, og vi vil gøre det samme på miljøområdet. Vi vil selvfølgelig også bruge de ideer, der har været nævnt her i debatten og i offentligheden, om at sætte ting og sager i gang, vi ved ellers ikke bliver gennemført. Hr. Bolvig har i dag med støtte fra flere andre ordførere nævnt produktion af lavteknologiske hjælpemidler til udviklingslandene som en af de ting, man kunne tage med her. Jeg er enig, men jeg vil gerne forudskikke, at jeg håber, at der vil være mange andre og positive ideer.

Så siger man – jeg tror, det var hr. Arne Melchior, der udtrykte frygt for dette – at der består en fare for, at man tager arbejde fra små virksomheder ved at sætte disse ting i gang. Jeg vil gerne sige til det, at det er ingen tilfældighed, at regeringen har lagt vægt på – i øvrigt efter forslag fra Håndværksrådet – at der, hvor det overhovedet er muligt, etableres et samarbejde med mindre virksomheder om løsningen af disse problemer. Vi tror også, at det for de unge og for de langtidsarbejdsløse og andre, der kan komme ind i billedet, er en fordel at være i et normalt arbejdsmiljø med mulighed for